

BINDAL MENIGHETSBLAD

FOR VASSÅS OG SOLSTAD MENIGHETER

Nummer 1

2001

28. årgang

Biskopen hilste på mange da han var på besøk.

Foto: B.A

Redaktørens Hjørne

Om det å vere feit

Vi er mange som er feite, -alt for mange, skal vi tru på dei som veit korleis folk skal sjå ut,- og dei er det mange av.

No når julehøgtida har gått over i historia og er gløymt, sit mange kanskje berre igjen med kiloane som det einaste juleminnet, eit tyngande minne for dei fleste. Men ukeblada veit råd for det og : Dei gir ut slankenummer i heile januar. Kven hugsar vel at desembernumra hadde temane : *Unn deg noe godt i jula, Slik får du sprø svor på jule-ribba og Hvorfor er vi så glade i de vakre julesalmene våre.*

No er det ein gong slik at vi menneska ikkje er heilt like, verken i vett eller vekt. Vettet er vansleg å vege , spesielt på badevekta, men det verkar som om det er opplest og vedteke at vettet er omvendt proposjonalt med kroppsvekta. Eg må visst vere ganske vettlaus.

For eit par år sidan såg eg i eit skoleblad at nokre skolebarn hadde fått i oppgave å karakterisere ulike menneske, da også sjølv sagt feite folk. Her er eit knippe med svar om denne rasen (Gjengitt etter hukommelsen) : *Dei er ikkje pene. Dei luktar ikkje godt fordi dei er så sveitte.. Bestemor er overvektig , men ho er snill allikevel. Dei eter ikkje vanleg mat. Dei kan ikkje ta på badedrakt. Dei kan lese og Dei er mjuke.*

Så veit vi feite det

På Internett såg ein nyleg at slankeindustrien var rangert som nummer 26 av dei 50 viktigsaste industrigreinene i Storbritannia. I forventa vekstpotensiale kom slankeindustrien som nummer 14. Eg gjentar for ikkje å bli misforstått: Undersøkinga var frå Storbritannia, -ikkje i frå Mali.

Det heiter at vi lever i ei tid der idelogiane er døde. Draumane om eit betre samfunn er borte.

Vi har lite å kjempe for. Det er då naturleg at vi blir ekstremt opptekne av oss sjølve og korleis vi ser ut på yttersida. Vi presenterer oss snart berre med slik vi ser ut. Det er ikkje grotid for menneskeverd .

Det har blitt langt viktigare å ete smør utan feitt og søtt utan sukker enn å dele eit brød.

Bindal menighetsblad

er utgitt av menighetsrådene og kommer ut 4 ganger i året. Bladet sendes gratis til alle heimene i prestegjeldet. Frivillige gaver mottas med takk. Pengene sendes:
Bindal menighetsblad
Postgiro: 46510704754.
Redaktør: Olav Håkon Dybvik

Bindal prestegjeld:

Sokneprest: Torgeir Liasjø,
7980 Terråk.

Tlf. 75 03 25 80.

Privat: 75 03 40 43

Kontortid: Tirsdag, onsdag,
fredag kl.10.00–12.00.

Mandag er prestens fridag.

Kirkekontoret tlf. 75 03 25 81

Kirketjener: Olaf Martin Larsen,
Kjelleidet, 7982 Bindalseidet
Tlf. 75 03 17 15,

Organist: Roger Johansen,
7980 Terråk
Tlf. 75 03 41 77

Vassås menighetsråd, formann:
Petter Dybvik, 7980 Terråk
Tlf. 75 03 23 19

Solstad menighetsråd, formann:
Grete Lundseng
Tlf. 75 03 16 78

Kirkelig Fellesråd i Bindal,
leder Petter Dypvik

Diakon Oddrun Liasjø
Tlf. 75 03 25 82

Etter visitasen

En bispevisitas skal legge noe igjen etter seg. Biskopens visitasforedrag, som snart vil foreligge skriftlig, er ikke bare en oppsummering av hva han så i løpet av visitasen, men trekker opp en del linjer for det videre arbeid i menigheten.

Noe av det vi ikke fikk til

Biskopen trakk fram at visitasen ikke ble noen reprise av visitasen forrige gang han var her. Han hadde kanskje gledet seg til å komme til Harangsfjorden igjen. Vi er ikke glad for at Harangsfjorden ble tatt av plakaten. Det skyldtes først og fremst årstiden visitasen kom på.

Ved tidligere visitaser har biskopen besøkt Bindalsbruket. Det har stor betydning for bygda hvorvidt bedriften gir trygge arbeidsplasser for alle som er ansatt der. Likevel ble også Bindalsbruket tatt av plakaten. Det ble gjort for å gi rom for møte med omsorgssektoren i kommunen.

Bindal sykeheim er ikke bare en stor arbeidsplass; den er også heimen for mange. Den var også med på tidligere visitaser. Vi beklager at sykeheimen måtte vike for andre besøk, men de sprekeste beboerne fikk biskopen hilse på under møtet på Torsdagsklubben og under kirkekaffen på Senteret.

Noe fikk vi til

Når vi i november i fjor skulle

foreslå visitasprogram, måtte vi for det første tenke over hva for innhold visitasen skulle ha. Og vi måtte ta hensyn til at visitasen skulle foregå i januar. Vi måtte planlegge på en sånn måte at vi ikke risikerte å måtte legge om planene hvis vi fikk værforholdene mot oss. Det innebar en del kompromisser, og biskopen gav oss honnør for å ha foreslått et til tider originalt og kreativt program.

"En kirke for folket"

Dette uttrykket brukte biskopen ved flere anledninger. Han brukte det i forbindelse med møter med bønder og landbrukssamvirke. Senere dukket det fram i henvisning til disse møtene, men også i sammenhenger der rent menighetsarbeid og gudstjenestetilværelse var i fokus.

Begrepet folkekirke er vridd og vrent så lenge at det er nesten som ei utslitt fille det som er igjen av det. Vi gleder oss når folk slutter opp om dåp og konfirmasjon. Når det er begravelse, fylles det godt opp i kirkebenkene. Men sånn er det ikke ved en vanlig gudstjeneste. Når det skal velges nytt menighetsråd, må man finne på noe for å lokke folk til urnene. Hvis valgdelaktelsen synliggjør den reelle interessen folk har for kirka, og det er trolig tilfelle, er det forstemmende for oss som havner i råd og valg. Kan vi snakke om en folkekirke hvis

kirken blir uten folk? (Men folk alene er ikke nok til å danne en kirke. Kirka blir til når folk også lever av det som skaper kristentro!) Så langt jeg har kunnet registrere, brukte ikke biskopen ordet folkekirke en eneste gang. Men han oppmuntret oss til å være en kirke for folket.

I vårt videre arbeid, som biskopen gav uttrykk for befinner seg i et godt spor, bør vi ha en klar formening om hva det vil si å være kirke. Kanskje skal vi, som prostens sa ved en anledning, slutte å telle hvor mange som kommer til gudstjeneste og andre samvær vi legger opp til. Anstreng dere heller for å gjøre samværene av så høy kvalitet som mulig, da gir dere folk grunn til å komme! sa han. Selv om det vel er dette vi har prøvd hele tiden, bør vi etterprøve våre anstrengelser og se om det er noe vi kan gjøre annerledes. På møtet vi hadde med lærerne, poengterte biskopen at det er ikke sånn at vi er delt i to flokker, lærerne for seg og kirkens representanter for seg. De aller fleste, kanskje alle som var der, "står i kirka". Det samme gjelder leserne av menighetsbladet. Alle som "står i kirka", utfordres til å være ilag om å tenke gjennom hvordan vi kan være en kirke for folket, en kirke som framtrer sånn at folk opplever at deres ve og vel er viktig og blir ivaretatt.

Torgeir

BINDAL TAXI

Står til tjeneste

TELFONER

Bindal Taxi: 75 03 40 11

Bjarne Holmberg 75 03 43 53

Jan Aune 75 03 16 61

Konfirmanter i samtale med Vigdis og Magnar Gutvik

Vigdis og Magnar dro til Mali i 1991 som utsendinger fra Santalmisjonen. De var i Mali i tre år. Mali er et av verdens aller fattigste land. Vi stilte dem noen spørsmål om oppholdet.

Før de reiste til Mali måtte de lære seg språk. De reiste derfor til Brussel for å lære seg fransk. Mali hadde tidligere vært en fransk koloni.

Da de kom til Mali i Afrika ble det så klart en stor overgang i været. De forteller at mange ganger var det uutholdelig varmt der. På det varmeste var det rundt 45 til 48 C i skyggen, og luftfuktigheten var høy. De brukte mange ganger å sove uten-dørs, under åpen himmel og myggnett. Myggnettet var de nødt å ha, for det var en masse små kryp og flygere som f.eks. maur, kakelakker, enorme edderkopper, skorpioner, flaggermus og firfiser. Det var umulig å unngå dem, de fanns overalt. Vi opplevde at det var store flokker av maur som hentet brødsmler under kjøkkenbordet og at store firfiser klatret oppover veggene der vi bodde.

Lokalbefolkningen var ganske vant til hvite utlendinger, men det hendte noen ganger at en kunne høre folk rope etter en på gaten: "Hvitnigger! (Så klart i Malisk)

Det kunne være ganske ubehagelig noen ganger. Men slike opplevelser medfører at en forstår utlendinger som kommer til Norge. Det hender sikker ofte at når du møter en utlending på gata, tenker: "Å, en neger", men Vigdis og Magnar forteller at de ble på en måte "fargeblind" der nede, fordi innbyggerne ble mere venner enn afrikanere.

De ble spesielt godt kjent med husholdersken de hadde. De hadde også ansatt en barne-

pике til å passe på Hildegunn og Håvard, som var nokså små da de var i Afrika. Vigdis og Magnar forteller at det var kvinnene som arbeidet mest i Mali. De var først oppe og det var de som lagde all maten. Matlaginga kunne ta hele dagen. De kunne ikke lagre mat på grunn av varmen, så hver dag måtte de lage ny. Det hendte at kvinnene hadde sin egen åkerlapp der de dyrket korn og peanøtter.

Det som var så spesielt der nede, var at ingenting ble kastet, alt ble benyttet på en eller annen måte. Det ble brukt om og om igjen. Til sist ble det laget leker til ungene av det som kunne nyttes til det. Gamle blikkbokser og lignende ble nytt til det utroligste.

Mange tror at Vigdis og Magnar bare drev ren misjonering der nede. Det gir ikke et rett bilde av arbeidet. De var "bakke-mannskaper". Vigdis arbeidet som lærer for norske barn, slik at også andre misjonærer fikk gjøre arbeidet sitt. Magnar arbeidet som bilmekaniker. Han holdt bilparken i så god stand som mulig. Det var ingen enkel sak.

Folket i Mali var veldig avhengig av regntiden. Hvis det kom for lite regn, fikk de ikke den avlinga de måtte ha for ikke å sulte. Vigdis og de andre hvite ble sett på som rike. De opplevde ofte at at innbyggerne kom og ville selge geiter, høns og andre dyr de hadde. Folk trengte penger for å kjøpe mat.

Vigdis og Magnar bodde like ved Sengalfloeden. Hver gang de krysset denne store elva med båt, så de store flodhester som lå og lurte i vass-skorpa. Flodhestene tok mange flere liv enn det rovdirene gjorde.

Både Vigdis og Magnar kunne tenke seg å reise tilbake til det fattige landet Mali. Deres to eldste barn levde sine første år

Lille Hildegunn blant venner i Mali.

der. De har lyst til å møte igjen de menneskene de ble så godt kjent med.

Intervjuere: Jannicke Larsen og Camilla Lundseng.

Terråk barnekor er i gang igjen

Slik blir øvelsene våren 2001:

13. februar,
20. februar
13 mars
27 mars
24 april.

Øvingene er på Senteret kl 16.30 til 17.45

Gamle og nye sangere
-vel møtt til barnekorøvelse.

Barna og kirkens budskap

Da biskop Øystein Larsen var på visitas, møtte han alle bindalslærerne. Møtet fant sted på Kjella skole. Det var satt opp et tema for samtalen. Temaet var formet som et spørsmål: "Hvorfor når ikke kirkens holdninger fram til barna?"

Sissel Sørhøy, rektor på Terråk skole, innledet til samtale. Denne innledningen har menighetsbladet fått lov å trykke. Dette gjør vi fordi den i store trekk sammenfatter bindalslærernes syn på spørsmålsstillinga

Jeg er ikke helt enig med påstanden i temaet. I utgangspunktet tør jeg påstå at nettopp barna er de mest lydhøre og mottakelige for kirkens budskap. Barna tror f.eks. fullt og fast på fortellinga om jordas tilblivelse. Det kan være problemer lengre opp i klassene å komme med teorier som den om Big Bang.

Det er naturlig at etter hvert som barna blir større, begynner de å bli skeptiske og stiller spørsmåltegn ved en del religiøse forestillinger de tidligere har fått. Her synes jeg ikke kirken er flink nok til å føre budskapet videre. Et eksempel på det er små barns forestilling om Gud som en skjeggete bestefar på en kongestol oppe et sted i himmelen. Etter hvert som barna lærer om planeter og solsystemer, er det ikke rart at de undres på hvor Gud som person får plass oppe i himmelen.. Det blir da lett til at kirken forteller eventyr, og tilliten til det som fortelles i kristendomstimene er svekket.

Hvilke holdninger er det snakk om som skal formidles til de unge?

Jeg går ut fra at det i hovedsak er etiske og moralske holdninger

det er snakk om. Disse holdningene er alt overveiende sammenfallende med f.eks. de som humanetikerne forfekter.

De aller fleste - også barna - synes det er galt å lyge, å stele o.s.v. Holdninger som har si rot i de ti bud står nok som ideelle også hos barna i dag - som de gjør hos de voksne.

Men så ser vi at det er store avisoppslag om at folk flest snyter på skatten, at volden øker blant stadig yngre mennesker og at mobbing og rasehat florerer.

Det synes klart at vi tar lettere på lovbrudd nå enn før. Dette er ikke et godt signal å sende til de unge. Spørsmålet er: Hvorfor tar vi ikke slike lovbrudd så høytidelig lenger? Det ser ut for meg som om mye av svaret ligger to forhold:

1. Autoritetene er svakere enn før. Det gjelder både foreldre, skole og kirke.

2. Konkurransen om formidling av holdninger har blitt større. Vi har fått TV, film og nå også internett. Det som formidles er slett ikke alltid slik verken foreldre, skole eller kirke ønsker det skal være. Vi ser en utstrakt bruk av bannskap og en oppførsel mot hverandre som er helt uakseptabel. Jeg ser det slik at skolen bør være en motkultur mot mye av det som formidles i media. Travle foreldre har ikke alltid oversikt over det barna ser og hører, og kirken har heller ikke så stor kontakt med de unge, at de har mulighet til å

drive påvirkning i så stor grad. Skolen har derfor en stor oppgave som møter alle ungene. Det må medgies at det ikke er en lett oppgave.

Har egoet fått for stor plass?

I kampen om å dyrke sitt eget ego, går mange andre verdier tapt. Er målet å bli en Bjørn Dæhlie, en Ole Gunnar Solskjær eller en Kjell Inge Røkke, det viktigste i livet, vil mange verdier gå tapt underveis.

Ingen av disse kunne ha oppnådd den posisjonen de har uten å være reinspikka egoister. Det er klart at andre verdier og holdninger har måttet vike for å lykkes i slik grad. Vi har mange slike forbilder m. a. innen idretten.

Er en del av kirkens holdninger gammel-dagse?

Kirka har kanskje vært for treg til å tilpasse seg dagens samfunn. Hvis Bibelen blir lest som om den var skrevet i dag, må det bli ille. Desverre har jeg inntrykk av at det er noen som gjør det. Ta for eksempel Palus sitt utsagn om at kvinner skal tie i forsamlinger. Kvinnesynet i Kirken har vært tvilsomt. Her har store deler av kirken ikke fulgt med i samfunnsutviklingen. Jeg er slett ikke et gammelt menneske, men minnes striden da Ingrid Bjerkholt ble vår første kvinnelige prest. De meninger og holdninger

Fortsettelse side 9

Du store Himalaya for inntrykk fra Nepal

Tenk deg åtte Heilhorn stablet oppå hverandre. Tenk deg en endeløs rekke av fjelltopper i dette formatet. Alle kledd i vinterkåpe - og badet i sol. Slik så jeg Himalaya fra flyvinduet. Flyselskapet hette forresten Shangri-la Air.

Vi hadde vært i Nepal i to hele uker innen vi fikk med oss et klart utsyn over fjellene. Det

makten til å berike seg selv. Landet lider under et vanstyre. Hva er da vitsen med å gi dette landet nødhjelp?

Vi møtte ved en anledning en arrogant og særdeles uhøflig leder i et landsbyråd. Han gjorde sterkt inntrykk på oss ettersom han var den eneste vi opplevde av den typen. I en lang tirade som vi et-

de på egen hånd kan nyttiggjøre seg f.eks. post- og banktjenester, trykdeytelser og butikkjenester uten å bli lurt. Dessuten blir de så sikre på seg selv slik at de våger f.eks. å stille til valg i politisk sammenheng. De får ikke penger utenfra, men gruppene fungerer som spareforening. Pengene de har spart, går som rimelige lån til

Mye utrolig vakkert landskap i Nepal. Her fra ThewaLake og byen Pobara med Himalayafjellene i bakgrunnen.

skyldtes en standhaftig tåkedis som lå som et lokk over området vi var i.

Vi skulle bl.a. lære om utviklingshjelp

Nepal er et vakkert land. Men byene er sterkt forurenset og forsoylet. Særlig kvinnene går vakkert kledd selv om de er fattige. Det forundret oss at de til tross for at de hele tiden var i arbeid, særlig kvinnene, og til tross for støvet og skitten de gikk i, likevel hadde rene klær.

Det er demokratisk styre i landet. Men det hjelper lite når storparten av politikerne bruker

terpå fikk gjengitt hovedpunktene av på engelsk, kritiserte han bl.a. norsk bistand. "Dere lærer fattige folk å spare noen lusne kroner. Det forslår ikke. Vi trenger penger fra vesten." Det er ikke det at vi ikke trodde ham, men erfaringer fra andre u-land har vist at penger har lett for å havne i feil lommer.

Hjelp til selvhjelp

De utviklingsprosjekt vi fikk innsyn i, går ut på å lære folk å lese, skrive og rekne. Helt enkelt. Det foregår i egne manns- og kvinnegrupper. De nye ferdighetene de har fått gjennom dette, gjør at

den som vil kjøpe symaskin, jord til kjøkkenhage e.l. Dermed kan de sy egne klær både til seg selv og til gruppa, og likeens forsyne seg selv og andre med mat fra kjøkkenhagen, og sparer penger på det. De lærer håndverk, jordbruk og krøtterstell, hygiene (bl.a. å bygge latriner i avstand fra drikkevann), prevensjon og mye annet. Vi ante at dette arbeidet ikke var like vel ansett i alle kretser. Kunnskap er makt, sier et gammelt ord. Den frigjøring som folk gjennom denne type utviklingsarbeid erfarer, oppleves revolusjonær for de tradisjonelt privilegerte i samfunnet.

Jeg trodde at slaveriet var avskaffet forlengst

Reiselederne våre hadde fått vite om en leir for frigitte slaver. Det var 180 familier i denne leiren - tilsammen 399 mennesker, noen av dem var småbarn. I juli 2000 var de gjennom en ny lov som da trådte i kraft, frigitt fra noe som ikke kan kalles annet enn slaveri. Uten lønn og uten personlige eiendeler utover det de gikk og stod i, og det var lite, og noen kokekar og kopper, hadde de i årevis, og for de fleste antakelig i generasjoner, arbeidet som leilendinger, på nepalesisk kamayas, for rike landeiere (landlorder).

Nå hadde regjeringen pålagt landlordene å gi dem en minstelønn på 60 rupis, ca. 9 norske kroner dagen. En del landeiere fulgte nok opp dette pålegget, men mange gjorde det ikke, og dermed forlot disse landarbeiderne landlordene sine. Regjeringen lovet også å gi kamayaene gratis jord, men dette dro ut, og nå bor tilsammen 1.500 kamayas i teltleirer rundt om i håp om at regjeringen ville holde sitt løfte. Folk som kjenner politikken i landet, forklarte oss at det nok ville gå lang tid før noen fikk noe gratis land av regjeringen. Dels grunnlag de dette med at landlordene allerede hadde forsynt seg av regjeringsjord og dyrket den opp, og var derfor lite villig til å gi den fra seg vederlagsfritt. Dessuten var regjeringen innstilt på å trenere alt som smakte av veldedighet selv om de hadde gitt et løfte.

Bli med på innsamling for land og ulltepper til kamayaene

Det var forstemmende å se teltleiren. Det var ikke ordentlige telt, men le-skur av avrevne presenninger og plastbiter. Selv om vi befant oss på slettelandet og nattetemperaturen ennå var noen og tjue grader, visste vi at det gikk mot en kaldere årstid da det i tillegg ble mindre mat å finne på åkrene. Hvor de fikk mat fra, var forresten en gåte for oss. Tilbake i Norge fikk vi som var med på turen, en henstilling om å bli med på å samle inn kr. 75.000,- til jordområde for noen av dem, og kr. 50.000 som øremerkes ulltepper til dem. Det er dessuten sendt søknad til norsk UD om ytterligere 1,05 millioner kroner til prosjektet.

Misjon der misjon er forbudt

For tiden sitter en norsk misjonær, Trond Berg, i fengsel i Nepal. Han ble arrestert mens vi var der. For 10 år siden ble landet gjennom lov sikret såkalt religionsfrihet. Men det er ikke lov å skifte tro. Likevel opplever kirken i Nepal en raskt økende tilslutning. Det skyldes ikke misjonærer fra vest, men kirken i Nepal er selv i veldig vekst. Folk vi snakket med, anslo antallet kristne i landet til ca. en halv million. Et norsk ektepar vi møtte, har bodd der ute siden 1964. Dengang mente de at det bare var 200 bekjennende kristne i landet. Vi møtte en veldig engasjert og inspirerende leder for

søndagsskolearbeidet. Han opplevde at barn som fikk lov å gå på søndagsskole, vekket foreldrenes interesse for det kristne budskap. Så begynte snøballen å rulle. Nå utdanner han søndagsskolelærere som virker både i Nepal og India. Søndagsskolen i Nepal har som målsetting å nå 60.000 nye hvert år.

Vi møtte mange andre sentrale kirkeledere. Flere av dem hadde opplevd forfølgelse og fengsel. En av dem hadde sittet i fengsel 22 ganger, og var nå fordrevet fra byen der han bodde, og var truet på livet, men tok likevel sjansen på å møte oss. Det vil føre for langt å omtale de andre, men også de gav sterke inntrykk av hardt prøvede kristne som likevel hadde et sterkt pågangsmot og ivret for å dele sin kristentro med andre.

Torgeir

Mange dødsfall sist år

I Bindal døde det 37 personer sist år. I snitt har tallet de siste årene ligget rundt 30. Fødselstallene har variert mye de siste årene. I år er det til sammen kommet 19 nye bindalinget til verden.

Kom innom for en blomsterprat

Hilsen Anita på **Blomsterbua** Tlf. 75 03 40 66

Kirkepolitikeren

Han er 48 år, har to halv-voksne sønner og er gift med Hild fra Horsfjord. Han har bodd i Juvika stort sett heile si tid. Er bonde og bruksarbeider, men utdanna snekker. Vi snakker om lederen av Vassås menighetsråd og Kirkelig fellesråd i Bindal, Petter Dypvik.

Petter har lett for å snakke, og pakker sjelden sine meninger godt inn. Du forstår godt hva han mener.

- Men jeg er litt av en "erstuv", tilstår han, - jeg står på mitt til det siste, og jeg har bare en stol i stua jeg kan sitte i. Bryr meg også lite om all teknikken og alle elektroniske innretningene en må trykke på for å høre radio eller se Dagsrevyen. Funker det ikke når jeg trykker der jeg bruker, så må kjerringa eller ungene komme til unnsetning. For min del skulle utviklinga helst ha stoppet i sveivegrammafonens dager.

- Så du bruker mye tid i godstolen framom TV?

- Nei, men litt blir det, mest dagsrevyen og fotball. Men jeg slår fort av når de sender disse ferdigflira seriene der engelskspråklige gærninger springer ut og inn av dører og kjefter på hverandre. Møl, som det er spilt inn minst 247 like episoder av.

Petter får et anstrøk av rødfarge oppover halsen og ansiktet, og han fortsetter:

- Men verst er dette "Hotell Cesar" som barn og unge glaner på snart hver eneste kveld. Der opptrer bare holdningsløse og skruppelsløse egoister i et intrigespill totalt blottet for innhold. Så har de krydret det hele med en høvelig porsjon sex.

Menighetslederen har snakket seg rød helt opp til hårrota, det er tydelig at han mener det han sier:

- Jeg ville foretrekke at voks-

ne folk, ja kanskje unge også, fikk se en skikkelig god erotisk film i stedet for dette destruktive budskapet fra "Hotellet". Med erotisk film mener jeg ikke rå pornofilm, men film som viser normale folks seksuelliv. Da vet en i alle fall hva en ser, og hva hensikten med filmen er. Her skulle kirken ha vært på banen for det gjelder å bygge opp gode holdninger hos den oppvoksende slekt. Det hjelper lite å stå i en nesten folketom kirke og gjenta for de få hva som står i ei 2000 års gammel bok, når de unge sitter heime og glør på Hotell Cesar.

Han reiser seg, tar ei kromkake, men legger den raskt tilbake på fatet. Han ser fast på intervjueren da han fyrer av dette:

- Jeg tror at kjernen i kirkens budskap absolutt trengs i dag. Men for å bli trodd og hørt, må de som forvalter kirkens lære ta Jesu beskjed om å vise kjærlighet til alle mennesker på alvor. Kirka har de siste år stått i spissen for å inkludere folk av annen rase, men de klarer ikke å si at homofile kan få leve som homofile og ha fulle rettigheter i kirka. Det går over vanlige folks forstand at fordommer kan bli beskyttet av teologi. Kirka skulle gå først i demonstrasjonstoget mot fordommer. Jeg ser ikke bort fra at Jesus også hadde vært å finne der om han hadde vært til stede i dag..

Petter tar seg en sup kaffe, roer seg ned og angrer litt på det han har sagt. Han er redd å såre noen, det var ikke meninga. Dessuten forstår han godt at det er en vanskelig prosess for kirka å må omtolke en del av det Paulus har sagt. Men Paulus var bare et menneske, og det kunne nok ha vært ett og annet han ville ha sagt på en annen måte om han hadde levd i dag. Paulus trodde visst også at jorda var flat, mener Petter.

Petter Dypvik er leder for Varrås Menighetsråd og for Kirkelig Fellesråd i Bindal.

- Hvorfor ble du kirkepolitiker, Petter? Du virker litt negativ til kirka?

- Jeg ble valgt inn i Vassås menighetsråd uten å ha noen klare formeninger om hva arbeidet innebar. Nå var det vel tilfeldigheter som gjorde at jeg ble leder, og valgt inn i Kirkelig fellesråd. Da jeg etter en tid ble leder av Fellesrådet, hadde jeg adskillig klarere tanker om arbeidet og oppgavene. At jeg er negativ til kirka, nei på ingen måte, men det er trekk i kirka jeg skulle ønske var annerledes.

Petter vil ikke svare om han anser seg som personlig kristen. Han stiller et motspørsmål om personlig tro er noe en må ha på ei vekt for å se om en har tro nok for å kalle seg kristen.

- Det er helt uvesentlig hvor mye jeg tror eller ikke tror. Som kirkelig tillitsmann skal jeg arbeide for å legge til rette for at kirkens budskap kan nå fram til alt folk i kommunen. Men det er klart at hadde jeg ikke ment at dette var viktig, så hadde jeg ikke brukt både tid og krefter på arbeidet. Jeg er tillitsmann også for de som har så lite tro at det neppe vil gi utslag på vekta. Folk flest er kanskje ikke klar over at kirka i en kommune stort sett er

selvstyrt, og den er folkestyrt. For å få innflytelse må folk stemme ved menighetsrådsvalgene. Hvert menighetsråd velger så to representanter til Fellesrådet. Dessuten velger kommunestyret en, og så har presten plass der. Kirkevergen er saksbehandler til fellesrådet. En kan på en måte si at kirka lokalt er som en kommune, der fellesrådet er kommunestyret. Fellesrådet er arbeidsgiver for de kirkelige tilsatte og er m.a. øverste kirkegårdsmyndighet.

-Er det vanskelig å få folk til å stille på listene til menighetsrådsvalgene?

-Vet ikke helt, men det burde være lettere nå enn før siden en nå i stor grad får være men på å

styre den lokale kirke. Vi tjener alle på at vi har en oppgående kirke i kommunen. Slett ikke alle har til daglig et nært forhold til kirka, men alle møter den på en eller annen måte, om enn ikke for så på kirkegården.

Petter blir alvorlig, tar seg en pris snus før han fortsetter i en mer avdempet tone:

- Jeg skulle ønske at kirka ble en treffstad der en kunne snakke om skikkelige ting, det som angår livet vårt. Tradisjonelle gudstjenester er greie nok for en liten del av folket, men hva med resten? Hvordan møter kirka disse? Personlig har jeg etter hvert blitt så glad i selve kirkerommet, der er så vakkert og gir

meg slik ro. Men jeg er klar over at kirkehuset på flere måter er for stort for mange.

Kirkepolitikeren blir taus ei stund. Han går en runde på kjøkkengolvet før han stiller seg ved vinduet og ser langt utover Sjøfjorden:

- I dag er det slik at det som ikke lønner seg, får mindre og mindre verdi, men et idrettslag, en begravelssermoni eller fjelltur kan aldri lønne seg.

Vi har mye å kjempe for, men det ser vi ikke før vi har mistet det.

Så snur han seg og legger til:

- Det siste kan du trykt skrive!

Fortsettelse fra side 5 —→

som kirka da stod fram med, ønsker jeg ikke at mine barn skal ha, heller ikke andre barn.

Vi har i dag en annen holdningsdebatt - den om homofilt samliv. Hvor mange fortvilte mennesker har ikke kirken støtt fra seg og såra i løpet av den debatten? Kirka krever menneskeverd, alle har lik verdi enten de er slik eller slik. Hvor blir det av menneskeverdet i homofildebatten? Avgjør den seksuelle legning menneskeverdet ditt? De holdninger som flertallet i kirken bærer fram i dette spørsmålet, ønsker jeg ikke at mine barn skal ha. Jeg håper indelig at de heller ikke når fram til andre barn. Jeg håper at skolen klarer å formidle så mye kunnskap om homofili, at barna skjønner at

det ikke er noe en velger, men er noe en er.

Det går framover også i kirka, men den henger etter. Debatten om homofili skulle være avsluttet i 2001. Jeg er sikker på at kirkens holdninger til homofile svekker tilliten til kirken generelt, både hos barn og voksne. Det reises tvil om kirkens dømmekraft også på andre moralske områder.

Jeg har ikke klare svar på hovedspørsmålet som ble stillet. Det viktigste er at spørsmålet blir satt på dagsorden og det blir skapt debatt om det.

KIRKELIG FELLESRÅD

22. februar har Kirkelig fellesråd i Bindal møte.

Det blir et temamøte der en skal følge opp det initiativet som ble tatt da biskopen besøkte et gårdsbruk i bygda under visitasjonen.

Trond Iversen og Gunnvor Aursjø skal ta opp den situasjonen bygdene i kommunen nå står foran.

BINDAL REGNSKAPSKONTOR

Telefon 75 03 41 20

En sang/salme jeg liker godt

Menighetsbladet starter i dette nummeret en spalte vi kaller "En sang/salme jeg liker godt". Redaktøren kommer til å utfordre folk til å fylle denne spalten. Første-mann som ble utfordret var Alfred Winje, og han tok utfordringa:

I dag er denne sangen tatt med i "Sangboken Syng for Herren", Lunde forlag. Du finner den på nummer 182, og den lyder slik:

Jeg råde vil alle i ungdommens dager at de dog i tide må tenke seg om.

Man kan ikke kalle de dager tilbake, man kan ikke vite når Gud holder dom.

Refreng:

*Når lyset blir utslukt og bilmens dør blir lukket,
når dagen er omme og natten vil komme da er det for sent å tenke seg om*

I dag når du hører den lokkende stemme, han ber deg å komme til Faderens favn.

Du ofte i hjerte hans røst kan fornemme, han kaller deg stille og nevner ditt navn..

Refreng

Se tiden den skrider og dagen den lider, og solen alt rødmer mot tidenes kveld.

Det gjelder for alle på Herren å kalle, det gjelder å gripe den salige del.

Refreng

Ja, måtte vi vandre i bånd med hverandre, og baste med flid imot himmelens land.

Det gjelder å bede og holde seg rede, skal vi kaste anker på salighets-strand.

Sangen lærte jeg i Stordal på Sunnmøre i 1956. Jeg var der som møbeltapiserer. 16 år gammel var jeg den yngste medlem i "Menighetens kirkekekor". En av bassene, han Ebbe - Jens, hadde

en utrolig vakker stemme, med en dybde som var unik. Ebbe- Jens var 70 år den gangen. En munter og rørselig kar på omtrent 100 kilo, med en ordentlig mustasje i tilsvarende format - uten et grått hår.

Jeg råde vil alle i ungdommens dager

Det var til meg han sang. Ingen deprimerende formaninger, ei heller en moralsk pekefinger. Jeg opplevde det som en kjærlig gest fra et medmenneske som hadde en sterk omsorg for meg....

...at de nå i tide må tenke seg om

Dager som er gått - kan de kalles tilbake? Du og jeg, som lever i år 2001, er vi sjenert for å snakke om Gud, Kristus og den Hellige Ånd? Vil du synge denne sangen for en ungdom eller et annet menneske du er i kontakt med?

I dag når du hører den kallende stemme ...

"En kallende stemme" opplevde jeg flere ganger travende i Bruksbakken mellom skolen og Bindalsbygg. Fordi jeg hørte, sanset at noen kalte, snakket til meg, stanset jeg. Hvorfor kaller Guds ånd på meg og på andre?

...Han ber deg å komme til Faderens favn ..

En gang overhørte jeg en samtale mellom far og en sambygding. Han var maskinist, hadde mange år i utenriksfart og arbeidet nå de siste årene for pensjonsalderen, på land. De snakket om gudstroen. De stod ved mannens arbeidsbenk - jeg husker den store skrustikka. De talte om Guds kall på oss mennesker. Til sist hørte jeg den kraftige gamle sjømannen si: "Da jeg var ung, kjente jeg kallet fra Gud sterkt. Også oppover i manndomsårene".

... Du ofte i hjertet hans røst kan fornemme, han kaller deg stille og nevner ditt navn..

"Men", fortsatte han, - "jeg utsatte stadig å stanse opp. Gud fikk aldri noe svar fra meg. Og nå hører jeg ikke noe kall lenger". 10 år var jeg den gangen. Ennå ser jeg for meg - og kjenner - den sorg og tristhet som mannens tårer og kroppsspråk uttrykte.

...Se tiden den skrider, og dagene lider, og solen alt lider mot tidenes kveld.

De fleste har en travelt hverdag. Tar vi tid til å meditere, lytte til Ånden og påkalle Herren?

...Det gjelder å gripe den salige del

Kjære sambygding - menighets-medlem.

For meg er den daglige reisen til og fra arbeidet slutt. Da jeg var yrkesaktiv og skulle på arbeid, visste jeg alltid hvor jeg skulle, uavhengig av om jeg haiket, syklet eller kjørte bil.

Det er en annen daglig reise jeg ennå foretar. Blir en mer oppmerksom på DENNE REISEN etter å ha fylt 60 år? Trolig har vi det samme mål for denne reisen. DET HAR JEG ET STERKT ØNSKE OM.

Ja, måtte vi vandre i hånd med hverandre, og haste i flid imot himmelens land!

Det gjelder å bede og holde seg rede, skal vi kaste anker på salighets-strand.

Gud med deg og dine
Kjærlig hilsen Alfred

Som kjent har Frivillighetssentralen fått disponere den gamle Doktorgården på Terråk. Huset er nå stort sett ferdigopp-pusset innvendig. Dette arbeidet er utført som frivillig innsats.

Frivillighetssentralen håper at huset skal bli en:

Møteplass for alle i Bindalen

Frivillighetssentralen ønsker sterkt at denne nye møteplassen ikke skal bli et tilbud bare for de som bor på Terråk eller i nær omkrets. Folk fra andre grender i kommunen som har ærend på Terråk kan komme innom f. eks. når de venter på legetime, på transport heim eller bare har litt tid til overs. Huset er åpent for alle, unge som de godt voksne.

Rommene som Frivillighetssentralen til daglig bruker i første etasjen, er døpt for "Huskestua". Der kan du få deg en kopp kaffe og en god prat. Kanskje møter du en kjenning som synes det er godt å møte deg. Du trenger på ingen måte å ha ærend for å stikke innom, du er alltid like velkommen.

Selv om «ho Gerd» ikke er tilstede på huskestua, er det bare å stige på. Tanken er at det skal være et virkelig åpent hus.

I andre etasjen er der internett- kafe for ungdom, rom for kurs- og hobbyvirksomheter og et stort aktivitetsrom med plass for m.a. vevstoler. Bindal kommunale forening har også møterom i andre etasjen.

Frisørsalongen Fix har fremdeles lokaler Doktorgården.

Telefonnummeret til Frivillighets- hetsentralen er 750 31744

Diakonatseldrefest

Bindal Diakonats arrangerer den tradisjonelle eldrefesten på Ungdomshuset på Helstad søndag 1.april klokka 15.00

Det blir mye sang og musikk, opplesning, andakt og lodd- salg. Påmelding kan du gjøre til menighetskontoret telefon: 75 03 25 82 innen 28. Mars.

Velkommen til ei hyggelig stund

Diakon Oddrun har fått egen telefon på kontoret. Du treffer henne på nr 75 03 25 82.

Det er kjøpt inn lysglober til begge kirkene våre

Det har i lang tid vært snakk om å kjøpe lysglober til bruk i kirkene, og nå for jul bestemte begge menighetsrådene å kjøpe. Globene er produsert ved Noris Produkter i Rissa.

Globene ble tatt i bruk for første gang nå under minneguds- tjenesten i januar. Det ble da tenet et lys for hver av de som døde i sognet i løpet av siste år.

Menighetsrådene håper at lysglobene vil bidra positivt til å gjøre en del kirkelig handlinger gode og meningsfulle.

Alpha- kurset utsatt til høsten

Alpha -kurset som var planlagt å starte opp på ettervinteren, blir utsatt til høsten.

Som en kompensasjon er det startet opp en "Johannesgruppe". Dette er ment å være samlinger der en konsentrerer seg spesielt om Johannesevangeliet. Deltakerne leser og samtaler om det en møter i evangeliet. Gruppa møtes en kveld i uka. Er det noen flere som ønsker å være med, er det bare å ringe Alfred Winje telefon 750 31690, så får en vite hvor neste treff finner sted.

Spennende tilbud, så heng deg på.

Hvor i Bindalen ror vi?

Redaktøren har av og til fått spørsmål om han ikke kan trykke en konkurranse i bladet. Her kommer derfor en slik, og denne gangen må du tenke deg til at du sitter i færingen og tar en skikkelig rotur rundt om i kommunen.

Det gjelder å finn fram til de stedsnavnene som står gjemt i teksten med utbevet skrift.

Du setter deg i færingen ved kaia i **rovdyret** og gjør en sving innom **smell-odden** før du går på land i **uforliktbukta**. Det bor ikke folk der lenger, så du ror ut til **kjeppøya** for å prøve å dra kokri. Ikke napp, og du ror så forbi **svartfuglen** inn til **steinei-****det** for å prøve å få en små ørret i elva der. Du får napp, men det er det hele, så du lar stavnen peke sørover mot **snuten på hesten**. På andre siden av fjorden ser du **kjepp-****nesodden**. Du svinger forbi **øya** til det **indre organ**. På den andre sida av fjorden ser du at det kjører en bil forbi **blautmar-****ka**. Gården er stort sett fraflytta, så du ror nord-vest over og ser **terna på lia**.

Folket på andre sida av fjorden **frys i bukta**. Så der ror du forbi. Det er motvind forbi **tråkuttodden**, men ikke verre enn at når du passerer **delings-****bukta** og **håravfallekra**, så spakner han helt. Du ror inn til **småsteinbukta** for å ete litt, men der er folktomt, så du tar deg bare en appelsin og hiver deg i roinga igjen. Du passerer **husdyrsteinan** og **skrå**.

Du er på land på **små to halve** for å hvile deg litt. Etter en par timer er du igang igjen. Du får litt landvind forbi **steinfruk-****todden**, men vinden gir seg innved **spasersessen**. Det er stille der nå, så du ror tvert over til **avsmidd treverk-****odden**. Kaia på **nedenfor hodet** er ikke som den var, så du ror videre forbi **fuggelsmåstein** og ut til **matsteinen**. Det ute bor det ingen, så du ror rett heim, forbi **kvistholmen** og drar opp båten i **rovdyret** der du startet turen.

Klarer du å finne hvor roturen gikk, sender du inn stedsnavnene til Menighetsbladet. Den heldige vinner får en bokpremie.

Fra en tidligere bispevisitas

Det var for en del år tilbake at biskopen var på visitas. Han overnattet i prestegården, med presten hadde mange barn, så biskopen måtte dele rom og seng med en av presteparets gutter.

Etter at de hadde lagt seg, spratt guttungen opp og stilte seg på kne inntil senga. Den oppmerksomme biskop oppfattet fort situasjonen og stilte seg på

kne og knepte hendene på sin side av senga.

Gutten kikket bort på biskopen, og spurte hva han gjorde. Biskopen la ansiktet i folder og svarte at han gjorde det samme som den gudfryktige gutten.

Da ble gutten stor i øynene, og sa at da kom mamma til å bli fortvilet over biskopen, for det var han som hadde potta på si side av senga.

KONFIRMANTJUBILEUM I VASSÅS OG SOLSTAD

Jubileum for årets 50-årskonfirmanter markeres i gudstjenestene i Vassås kirke 10. juni og Solstad kirke 1. juli. Begge dagene er det på dagen 50 år siden 19 ungdommer ble konfirmert i hver kirke.

Vi ønsker gull-konfirmantene lykke til med planlegging av jubileet, og ønsker velkommen til kirke.

TAKK TIL TREFF-ARRANGØRERNE

Stor takk til de som stod i spissen for 50-års konfirmanntreffet i sommer. Mary Sagmo ber menighetsbladet takke Randi Strand, Jorun Strand og Dag Dybvik for at de laget i stand et slikt gjennomtrivelig konfirmanntreff.

Det var trivelig samvær med mye god mat. Og takk for de bildene dere sendte til jul.

Treffet kunne ikke ha vært triveligere, sier utflytta binding Mary Sagmo (tidligere Lande)

HÅVARD LIASJØ SELGER MINNEKORT

I en oversikt i et tidligere Menighetsblad over de som selger minnekort i kommunen, har Håvard Liasjø på Bindalseidet blitt avglemt. Hermed slått fast: Også Håvard på Vikestad selger minnekort for kirkegårdene i Solstad sokn.

Inntektene fra salget av minnekortene går til å gjøre kirkegårdene i sognet penere.

GJENVALG

Petter Dypvik er gjenvalgt som leder av Kirkelig fellesråd for 2001. Kari Winje er gjenvalgt som nestleder.

Selv om medlemmene av fellesrådet velges for fire år, skal det velges leder for hvert år.

Kirkelige handlinger

Døpte:

Vassås:

- 03.09.00: Hans Lillemark Brevik.
Døpt på Namdal sykehus
14.01.01: Markus André Skotnes
Brevik
28.01.01: Lasse René Kolsvik
Emil Næsvold

Solstad:

- 21.01.01: Celine Dolmen Elden

Døde:

Solstad:

- 08.12.00: Terje Hermod Vikestad

Kirkekalender

Gudstjenester i Bindal prestegjeld

FEBRUAR

- 04.02: Vingårdssøndag. Familiegudstjeneste i Solstad kirke kl. 11. Konfirmantene deltar.
11.02: Søndagskveld. Ingen gudstjeneste i Bindal.
18.02: Kristi forkl.dag. Gudstjeneste i Bindalseidet misjonshus kl. 11. Nattverd.
18.02: Kristi forkl.dag. Gudstjeneste i Vassås kirke kl. 19. Konfirmantene deltar.
25.02: Søndag før faste. Høymesse i Solstad kirke kl. 11. Skriftemål. Nattverd.

MARS

- 04.03: 1.s. i faste. Ingen gudstjeneste i Bindal.
11.03: 2.s. i faste. Gudstjeneste i Åbygda kl. 11. Avslutning av konfirmantleir.
18.03: 3.s. i faste. Høymesse i Solstad kirke kl. 11.
25.03: Maria budskapsd. Familiegudstjeneste i Vassås kirke kl. 11.00. Konfirmantene deltar.

APRIL

- 01.04: 5.s. i faste. Gudstjeneste i Bindalseidet misjonshus kl. 11.
08.04: Palmesøndag. Høymesse i Vassås kirke kl. 11.
12.04: Skjærtorsdag. Gudstjeneste på Senteret, Terråk, kl. 11. Nattverd.
12.04: Skjærtorsdag. Gudstjeneste i Solstad kirke kl. 19. Nattverd.
13.04: Langfredag. Pasjonsgudstjeneste i Vassås kirke kl. 11.
15.04: Påskedag. Høytidsgudstj. i Solstad kirke kl. 11.
16.04: 2. påskedag. Høytidsgudstj. i Vassås kirke kl. 11.
22.04: 1.s. e. påske. Ingen gudstjeneste i Bindal.
29.04: 2.s. e. påske. Høymesse i Solstad kirke kl. 11. Konfirmantene deltar.

MAI

- 01.05: Off. høytidsdag. Gudstjeneste i Vassås kirke kl. 11.
06.05: 3.s. e. påske. Gudstjeneste i Harangsfjord oppvekstsenter kl. 11.
13.05: 4.s. e. påske. Ingen gudstjeneste i Bindal.
17.05: Grunnlovsdag. Familiegudstj. i Vassås kirke kl. 11.
20.05: 5.s. e. påske. Høymesse i Solstad kirke kl. 11. Nattv.
24.05: Kristi himf.dag. Gudstjeneste i Bindalseidet misjonshus kl. 11.
27.05: 6.s. e. påske. Høymesse med konfirmasjon i Vassås kirke kl. 11.

JUNI

- 03.06: Pinsedag. Høytidsgudstjeneste i Solstad kirke kl. 11. Konfirmasjon.
04.06: 2. pinsedag. Høytidsgudstj. i Vassås kirke kl. 11.
10.06: Treenighetssønd. Høymesse i Vassås kirke kl. 11.
10.06: Treenighetssønd. Jubileum for 50-årskonfirmantene.
17.06: 2.s. e. pinse. Gudstjeneste i Kjella skole kl. 19.
Høymesse i Solstad kirke kl. 11. Nattv.

**Vakre
grav-
minner
i stort
utvalg**

Henvendelse:

HALLBJØRN G. ALSLI

7982 BINDALSEIDET

Tlf. 75 03 14 36

Beste kvalitet - Rimelig pris

BINDAL BOK OG PAPIR

7980 TERRÅK Tlf. 75 03 41 23

Bøker - kontorrekvisita - parfymeri

leker - hobby - gaveartikler

Velkommen innom din lokale LIBRIS butikk

Firma **Olav Dybvik**

Inneh. Aslaug Dybvik Helstad

Du er velkommen innom til en hyggelig handel.

På fredager får du kaffe og vafler på kjøpet.

Hilsen Aslaug

Tlf. 75 03 24 15

Telefon: 75 03 40 28

**PLAHTES
EIENDOMMER**

Vi ønsker deg god tur og fine naturopplevelser!

BINDAL S-MARKED

Avd. 2 Brønnøysund

7982 Bindalseidet

Tlf. 75 03 13 22

Fax. 75 03 14 50

HELSTAD

Landbruksverksted

Tlf. 75 03 24 42, faks 75 03 43 39

Motorsageksperten

Salg • Service

TERRÅK S-MARKED

7980 Terråk

Tlf. 75 03 40 00

Tlf. 75 03 19 00

Fax 75 03 19 10

Feilmeld.: 75 03 19 19

SpareBank 1 Midt-Norge

Vi er din nærmeste bank!

Tlf. 75 03 40 73 • Fax 75 03 20 61

Bergslid Begravelsesbyrå

Ordner alt ved begravelser og kremasjoner

Gravmonumenter

Navnetilføyer og skriftoppussing

Tlf. 74 38 95 00

FRIVILLIGHETS- SENTALEN i Bindal

Vet du hva Frivillighetssentralen i Bindal er ?

- Vet du hva vi gjør, og kan gjøre?
- Er du usikker på svarene, får du grei beskjed hvis du tar kontakt !

Du treffer oss på telefon

- 75 03 17 44 • Mobil 948 51 936 •
- Privat 75 03 24 47

Bogen AS

AUTORISERT BILVERKSTED

Bogen, 7982 Bindalseidet

Tlf. 75 03 16 33

Vi ønsker våre kunder velkommen

Hilsen Anette og Sonja

Salongen FIX – Terråk

Tlf. 75 03 42 80

Vi har mye for pængan!

Du finner det meste i:

Dagligvarer – Arbeids- og fritidsklær

Baby- og barneklær – Regntøy – Sko – Støvler

Sengeutstyr – Gardiner – Kapper – Metervarer – Duker

Voksduk – Broderisaker – Hekle- og stikkegarn

Leker – Gaveartikler – Smykker – Ur – Brilller

Kjøkkenutstyr – Fiskesaker – Jernvarer m.m. i

Landsdelens beste assorterte butikk

OLAV BARTNES

Bogen i Bindal

OnLine TIPPING

Tlf. 75 03 16 32